

האשה שלום פרק חמשה עשר יבמות קטו.

עין משפט
גד מצוה

דלמא מסר ליה. נתנו לו ולא קנו מידו ושמת יחזור בו ליכא
למיחש להכי דלוחיות כגון שטר נקנות במסירה בלא קנין ואין יכול
לחזור בו: גבן הוה. אללנו היה בנהרדעא וגיטא כתיב צקורא:
הכא לא חיישין. דהא איצדקא כל נהרדעא ולהאי עגן ליכא למיחש

דהא אמרי סהדי כו' ואזיי לא חייש
לדלמא אויל ליה לעלמא וצדיקה
הוא דקמלרין צלותו מקוס: הכא
חיישין. הואיל והחוק איש אחר
בעירו כשמו: גמלא פרחא. הולך
מהר כעוף פורח: צקפיה. על ידי
סס: מילי מסר. ואע"פ שלא היה
עומד שמה ממתלה אמר להס
בעירו כתבו גט לאשתי ואח"כ הלכו
העדים לכורא: שילי הוי עיני. מקומות
הן: ה"ג מאי הוי עינייהו דשומשי.
מי חיישין שמה פינ: אמרו הכי.
בשעת כעסן: מ"ט דקטטה. דמתן
במתניתין כי אמרה מת בעלי לא
מתימנא: דמשקלא. מרוב שגאה
מתכוונת לאסור עצמה עליו:
דאמרה צדיקה. כל מקום סכנה
שראתה אינה נותנת דעתה לו ומר
שמה לא מת ולא אנשא דהואיל
וסניא ליה לא דייקא כולי האי:
עד

(א) [קדושין מ: ב"ב ע"ג].
קטו: קטו. סנהדרין לא.
(ב) מות ה' א' ב"ב ע"ג.
גיטין פ', ד' (ד' נדרים לא.
מנחות כג: גיטין סד:
פט. ט.) "ל' ולמה (א' ב"ב
קטו.) (א' נטות דפוסין).
(ח) [לפניו שם איתא רבא].

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה למאי וכו'
דאין מויליאן דפליגי
בפלוגמא דאבי:
(ב) ד"ה מאי אמרת וכו'
אלא אליבא דרבי דאית ליה
כ"ל וימת מאיר רבא:

הגהות הגר"א
(א) תוס' ד"ה הכה.
ואר"ת הלא כו'. נ"ב
ורב"ש ד"ה ס"ג כתיב דיקר
סמין על טעם דלמירין
מילי מסר:

מוסף רש"י
אותיות נקנות במסירה.
המור שטר חוב למכור
קנה המור במסירת אותיות
(סנהדרין לא.) אינו צריך
לכתוב שטר מכירה על
שטר שהוא מוכר לו אלא
ממסר לו שטר שיש לו על
אחרים לכות בו נחשבו
הלוה לפרעם ליה (קדושין
חח.) ושקטבו לו ליה ליה
הקונה כמו שהיה משעבד
למלוה כל זמן שלא חזר
ומלו (רשב"ם ב"ב פסוק)
לגבות הלקוח את החוב מן
הלוה במסירה שמסר לו
טעין ליה לזר על פי
לוחית מסרין (שם ע"ג).

ואם צריך למכתב קיי לך
ולב שבעדיה ולא שום שטר
(שם ע"ג). בגמלא פרחא.
מין גמלא יש שהיא קליס
מפורזתהם עתף הפוחה
(מכות ה.). כי איתגבר
בשילי. ואתה כותבין שם
אותה העיר בשטר מכירה
או שטר הלוה או שטר
מתנה או זכרון עתה,
כתבו בתוך השטר מקום
שאתם יושבים שם בשעת
כתיבה. כלומר במקום
פלוגי כתיבין מה שהשטר
מקום פלוגי (רשב"ם ב"ב
ע"ג.) וכי איתגבר
בהוינן. לכתוב שטר בחוב
בהוינן. כתבו בתוכו ששתי
נכתב ואל עג גב דמימסרין
כו' (גיטין פ.) בהוינן מקום
(רשב"ם שם).

למאי ניהוש לה אי לנפילה כו'. והא דלמרי' צפ' גט פשוט (ב"ב
קטג.) אותיות נקנות במסירה אבוי אמר צריך להציא
ראיה פירוש דחיישין לנפילה ופקדון וי"ל דהתם אירי צנפילה
דרכים אבל לנפילה דיחיד שיפול מיוסף בן שמעון וימלאו יוסף בן
שמעון אחר ודאי לא חיישין והכי נמי

מפלגי צפ' גט פשוט (שם דף קעב):
צין נפילה דיחיד לנפילה דרבים
וא"ת א"כ היכי קאמר התם אהא
דמתן צמתני' (שם): דשני יוסף בן
שמעון מויליאס שטר חוב על אחרים
ותנא דצריית' קאמר דאין מויליאן (א)
בפלוגמא דפליגי אבוי ורבה צריך
להציא ראיה או אין צריך דמי' ד
אין מויליאן סבר לה כצ"ז דחייש
לנפילה והא לנפילה דחד לא חייש
אבוי שיפול מיוסף בן שמעון זה
וימלאו אחר ויש לומר דלאו ממש
בפלוגמא דצ"ז ורבה פליגי אלא כמו
שאצ"ז חשש לנפילה דרבים חושש
אותו מנא אפי' לנפילה דיחיד וא"ת
והיכי מיימי התם ראיה אבוי
למילתיה דחיישין להציא ראיה אלמא
חיישין לנפילה משהוא דלחמתן
האחין שהיה שטר חוב יואל מתנת
ידו עליו להציא ראיה אלמא חיישין
לנפילה והא אחין הוי נפילה דחד
ולא חייש אבוי ויש לומר דמדמי
אחים דשמטי ומדי דמפרטס התם
לנפילה דרבים ואי חיישין לנפילה
דרכים התם נמי ש' לחוש:

מאי אמרת דלמא מסר ריה
אותיות נקנות במסירה.
וא"ת ורבה היכי מיימי מינה ראיה
הא שפיר קאמר אבוי וכי מיימא
דחייש לנפילה ופקדון דלמרי' צפרק
גט פשוט (שם קעג.) אותיות נקנות

במסירה אבוי אמר אין צריך להציא ראיה ואלמא אין צריך להציא ראיה וי"ל
דבא סביבא ליה דאין אותיות נקנות במסירה ולכן מיימי ראיה דאי חיישין לתרי יתכן הכא נמי גבי חצי בר נפשי הוה לן למיחש דלמא
מסר ליה והשתא חוזר בו והא דקאמר צפ' גט פשוט (ב"ב פ' ט) אותיות נקנות במסירה כו' ורבה אמר אין צריך לאו משום דרבה ס"ל
הכי אלא אליבא דר' (ב) מאיר דאית ליה הכי צמתני' דהתם פליגי וא"ת צריש כל הגט (גיטין מד.) אמר קטנה הוא דלא מני מגרש
הוא גדולה מני מגרש אמר רבא זאת אומרת שני יוסף בן שמעון הדריס בעיר אחת מויליאן שטר חוב על אחרים ומה ראיה הוא גט
לשטר חוב בגט אין לחוש שמה ממסר לחברתה להתגרש בו שידוע שלא תוכל להתגרש וצ"ע שטר יש לחוש דלמא מסר ליה וי"ל דהתם גרס
רבה מדמהדר אבוי בתריה והכא גרס רבא אי נמי אפי' גרס התם נמי רבא יש לפרש דהכי דייקין התם דכי היכי דגדולה מני מגרש
ולא חיישין שמה מסרה לזר על פי כלוחיתו ה"כ לא חיישין לשני יוסף בן שמעון שמה מסרה זה לזה לזר על פי כלוחיתו ולגבות
החוב זה יודעין ממסירה מועלת דאין אותיות נקנות במסירה וה"כ לחתן תירך דלמדי שטר לגט דכמו שהיה לנו לחוש בגט לנפילה
כיון דלא מוזהרה ציה הכי נמי היה לחוש בשטר דלמא מסר ליה ומדלא חיישין בגט לנפילה הוא הדין דלא חיישי' דלמא מסר ליה:
אותיות נקנות במסירה. הא אין נקנות חיישין דלמא מסר ליה ותימה מאי שגא דצדכים שאין עשוין להשאיל ולהשכיר ו' שהמוחזק
בו נאמן לומר שהוא שלו כי אפילו ידוע שמאמינים זה לזה אין לחוש על פקדון אלא דצדכים העשויים להשאיל ולהשכיר
וגדרות שהדבר ידוע שלא לקחם א"כ גבי אותיות נמי היה לנו להאמינו כשאומר שהם שלו וכי תימא כיון דאין אותיות נקנות במסירה
לצריך שטר ואין לו שטר חיישין דאין שלו מ"מ ליחוש שמה הקנה לו אבז קרקע דשטר נקנה אבז קרקע כדלמירין בהמוכר את הספינה
(ב"ב דף קע.) וס' בשמתא דאין אותיות נקנות ושמתא קנין אבז קרקע לא שכיחא אי נמי לא מהני קנין אבז קרקע אלא בשטר של אותה
קרקע כדלמירין התם כיון שהחזיקו בקרקע נקנה השטר בכל מקום שהוא דשטר אפסרא דארעא הוא אבל שטר חוב צעלמא אין נקנה אבז
קרקע דלא דמי למטלטלין אבל תימה לר"י דלמא לא תימא שגא על חזרו כלום ושמתא כיון דשמה כשמה ואין מוכרית מתוך
השטר שהוא שלו ולא עשה בו סימן יש לחוש שמה של חזרו היה כי אי אפשר שלא יהא סימן זה ושוב פרי' דודאי הקלף
יכול לעכב שלא יפסיד חוקתו אע"פ שדרכו להפקיד גביה אבל החוב לא יוכל להוילא כל זמן שנוכל להסתפק דלמא הפקיד גביה והיינו
נמי דלמא בגט פשוט (שם קעג.) גבי שאני הכא דלמירין משמטי מהדדי ואין החוב למוחזק שלא יוכל לגבות החוב אבל הקלף נראה לר"י
שיכול לעכב וכן חפן אחר: הכא חיישין דלמא פרחא או. וא"ת צפרק דלמכות (דף ה. וס.) אמר רבא (בבבא) אתו
צי תרי ואמרו צדד צפרק הרג פלוגי את הנפש בנהרדעא ואתו צי תרי ואמרו צפניא צדד צפרק אמנו הייתם צקורא חזין
אי מנפרא לפניה מנא אולי אין נהרגין ואי לא מנא אולי נהרגין פשיטא מהו דתימא ניהוש לנפילה פרחא קמ"ל (א) ואר"ת דהכא כיון שמתכוון
לקלקל את חבירו אולי נהרגין פרחא אבל התם אס הלכו בגמלא פרחא היה מקלקלם יותר וה"כ מנפרא פי' דהתם אס איתא דלמא בגמלא
פרחא היה להן לטעון כן ומדלא אמרו הכי ש"מ דשקר הם מעידיס: אע"ג דמימסרין לבו מירי בשילי. אר"ת דשילי והיני שני מקומות
הן וסמוכות זה לזה כדלמא צמס' צ"ה (דף כה.) רב הונא בשבתא דריגלא מכתפי ליה מהיני לשילי ולרבותא נקט הני מקומות שסמוכין
זה לזה: וליהמנה מדרב המנונא. אמר ר"י דהלכתא כרב המנונא מדפריך סתמא דגמרא מרב המנונא ובצ"כ דכתובות (דף כג.) וס'
גבי אמנה נשציתי דייק לזוקומי אמוראי דהתם כרב המנונא ובפ' התקבל (גיטין מד.) נמי פריך דלמירין מדרב המנונא והא דבשילי נדרים
(דף לא.) וס' דחה (ה) רבה למילתיה דחויא צעלמא הוא ואפי' פליגי הלכתא כרב המנונא כדפי' וא"ת צוקף פרק הכותב (מכות פט.) וס'
גבי הויליא גט דקאמר רב יוסף הצ"ע שאין שם עדי גירושין דמיגו ליכול לומר לא גרשתיא יכול לומר גרשתיא ונתתי ליה כתובתה
והיאך יכול לומר כן כיון שנאמנת לומר גירשתי ויש לומר דכשתוצעת כתובה אינה נאמנת אלא דוקא לענין נישואין:

א מיי פ"ג מהל'
גירושין הלכה י
טו"ש"ע אה"ע סימן קלב
סעף ד':
י ב מיי שם פ"א ה' בה
וכ"כ מהלכות מלוה
ולוה הלכה ו סתנ עשין ד'
טו"ש"ע שם סימן קכח
סעף א וטו"ש"ע ח"מ סימן
מג סעף כ':
יח ג מיי פ"ו מהל' שאלה
ופקדון ה' ד סתנ
עשין פה וטו"ש"ע ח"מ סימן
לד':
יט ד מיי פ"ג מהל'
גירושין ה' ד ופטו"ן
מהל' אשות ה' כו סתנ
עשין מה טו"ש"ע אה"ע סי'
פ סעף ב וסמ"ע קנב סעף
ב':
כ ה מיי פ"ג מהל'
גירושין ה"א סתנ
עשין נט טו"ש"ע שם סי' ז'
סעף מה:

תוס' חד מקמאי
החוא גיטא דאשתבה
כסורא האי עובדא
נמי הכי הוה שהיו
העדים מעידיס נמי דהאי
עגן בר חייא יהוה
יתרב כסורא א"ל נכתוב
ונחתום גט לאשתו.